

Nr 148.

Av herr **Bengtsson** i Kullen, i anledning av Kungl. Maj:ts förslag angående dyrtidstillägg åt befattningshavare i statens tjänst m. fl.

Den svåra depression, som för närvarande råder, kräver uppoffringar av alla samhällsklasser, därest vi skola kunna kämpa oss igenom svårigheterna utan obotlig skada för hela vår samhällsekonomi. Likaväl som jordbrukarna genom de våldsamma prisfallen å sina produkter till ytterlighet tvingas försaka allt vad som icke oundgängligen kräves för livets nödtorft och näringens upprätthållande, likaväl måste också andra samhällsklasser bringa de offer, som krävas för allas gemensamma bästa.

En samhällsklass, som hittills varit nära nog helt skyddad mot krisens verkningar, utgöres av statstjänstemännen. Dessa ha till större delen icke endast kunnat räkna med den i nuvarande nödtider ovärderliga fördelen av en fast, med pension förenad anställning, utan dessutom med en inkomst, vars reella storlek på grund av dyrtidstilläggen blivit föga eller intet reducerad. Statstjänstemännen ha fått behålla nära nog hela sin inkomst, trots att alla livs-förnödenheter under de sista åren oerhört starkt sjunkit i pris. I själva verket torde denna statstjänstemännens förmånliga ställning i vårt land vara ganska enastående. Såvitt jag har mig bekant ha i en hel del andra länder statstjänstemännen på grund av depressionen fått vidkännas högst betydande löne-reduktioner.

Enligt statsverkspropositionen skulle med de grunder, som där föreslås för dyrtidstilläggens beräkning, dessa komma att för nästa budgetår kräva ett belopp av sammanlagt icke mindre än 63 milj. kr. Hela denna summa — med undantag av vad tjänstemännen själva få betala — måste i form av pålagor bäras av övriga inkomsttagare i landet, vilkas inkomster på grund av krisen blivit väsentligt reducerade.

Detta system synes mig med hänsyn till andra samhällsklassers ekonomiska svårigheter icke längre försvarligt och rättvist. Enligt min mening måste även statstjänstemännen underkasta sig den anpassning efter det förändrade ekonomiska läget, som andra samhällsmedborgare tvingats vidtaga.

På grund härav hemställes,

det riksdagen måtte besluta om sådan ändring i de av Kungl. Maj:t föreslagna grunderna för dyrtidstilläggens utgående
att å s. k. nyreglerad avlöning dyrtidstilläggen helt slopas;
att å s. k. oreglerad avlöning dyrtidstillägget sänkes från
föreslagna 28 till 18 procent, dock med den begränsningen, att

det maximibelopp, å vilket dyrtidstillägg må utgå, fastställas till 400 kr. pr månad;

att beträffande tjänstepensioner och familjepensioner det dyrtidstillägg, som skall utgå, sänkes i relation till den sänkning och maximering, som ovan föreslagits för s. k. icke reglerad avlöning.

Stockholm den 20 januari 1933.

Emil Bengtsson.
